Dosarul nr. 1-1492/2026
1-26067920-12-1-29052026

S E N T I N Ţ A
în numele Legii

4 septembrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani,
Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul	Ghenadie Preţivatîi
Grefier	Olga Mazur, Mădălina Badiu
Cu participarea:	
Procurorului (acuzatorului de stat)	Vladimir Severin
Apărătorului	Liubovi Rogojan
Inculpatului	Andrei Ţurcanu
În lipsa:	
Părţii vătămate	Dan Bădărău

a examinat în şedinţă de judecată publică, în ordinea prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui:

Ţurcanu Andrei **,*** născut la *****, IDNP *****, cetăţean al RM, originar şi domiciliat în mun. Chişinău, str. *****, *****, căsătorit, o persoană la întreţinere, angajat neoficial la construcţie, fără grade de dizabilitate, fără distincţii de stat, grade de calificare sau titluri speciale, anterior judecat prin:

- prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, din **30 iunie 2017**, în baza **art. 287 alin. (3) din Codul penal**. Prin aceeaşi sentinţă, instanţa a dispus încetarea procesului penal şi liberarea acestuia de răspundere penală, în temeiul **art. 2 alin. (2) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova**;

- prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din **27 aprilie 2021**, în baza **art. 325 alin. (1) din Codul penal**, fiindu-i stabilită pedeapsa de **1 an închisoare**, cu **amendă de 1.500 unități convenționale**, executarea pedepsei cu închisoarea fiind suspendată condiționat pe un termen de probațiune de **1 an**;

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1[1]) Cod penal al Republicii Moldova,

Cauza penală a parvenit în instanța de judecată la data de 29 mai 2026 și a fost examinată în perioada 29 mai 2026 – 4 septembrie 2026, cu respectarea procedurii de citare legală a participanților la proces.

În baza probelor acumulate în faza urmăririi penale și administrate în ședința de judecată,

i n s t a n ţ a a c o n s t a t a t u r m ă t o a r e l e :

Țurcanu Andrei ***** la 02.02.2026, orele 23:25, fiind vizibil în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla în ***** amplasat pe ***** din mun. Chișinău, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, la venirea echipajului BPRO al DP mun. Chișinău, în componența subofițerilor Bădărău Dan și Erema Mădălin, care conform prevederilor art. 123 din Codul penal sunt persoane cu funcție de răspundere, în obligațiunile cărora intră prevenirea sau curmarea săvârșirii de infracțiuni și fapte antisociale și care au intervenit la fața locului în baza solicitării efectuate la Serviciul 112, cu referire la acțiunile huliganice a unei persoane agresive în incinta apartamentului indicat supra, la încercarea colaboratorilor de poliție de a-l calma, nu reacționa, manifestând inițial în prezența acestora un comportament neadecvat și îi amenința cu răfuiala fizică, după care i-a aplicat lui Bădărău Dan, o lovitură cu piciorul în regiunea cutiei toracice, fapt prin ce i-a cauzat dureri și suferințe fizice, concomitent sistând activitatea de serviciu a acestuia pe o perioadă scurtă de timp.

*Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Țurcanu Andrei** *****, a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1[1]) din Codul penal, conform semnelor constitutive ale infracțiunii: aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu.*

Pe faptul infracțiunii date, în cadrul ședinței preliminare din 16.07.2026, inculpatul ***Țurcanu Andrei *****,*** asistat de apărătorul Liubovi Rogojan, până la începerea cercetării judecătoreşti, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în baza art. 364[1] alin. (1) Cod de procedură penală.

În rezultatul verificării autenticității declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală şi stabilirii că, aceasta a fost înaintată în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată, instanţa a admis cererea înaintată şi a dispus judecarea cauzei în ordinea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală.

Astfel, inculpatul ***Țurcanu Andrei ***** fiind audiat, potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată a explicat că, la 02.02.2026 pe adresa din mun. Chişinău, str. Belinschi nr. 67, a servit băuturi alcoolice împreună cu 3 prieteni şi era puţin agresiv. Intervenţia poliţiei a fost la solicitarea unor vecini şi a fost somat să fie calm, dar acesta nu s-a conformat, era rău, nu se liniştea şi a refuzat de a fi dus la sector şi a sărit la bătaie, opunea rezistenţă, deoarece poliţiştii solicitau să meargă la sector, iar el opunea rezistenţa fizică pentru a-i fi puse cătuşele şi să meargă la sectorul de poliţie. Suplimentar, a recunoscut că a fost agresiv, după care totuşi a fost încătuşat şi dus la sectorul de poliţie din adresa mun. Chişinău, str. Calea Ieşilor nr. 12. A fost eliberat mai devreme decât

72 ore, deci a doua zi dimineaţa a venit avocatul şi a fost eliberat. A promis că nu va mai comite aşa situaţii şi îşi cere scuze de toţi colaboratorii poliţiei.

La întrebările apărătorului, a comunicat că are un copil minor de un an, născut la 27.05.2025 şi recunoaşte tot ce s-a întâmplat şi este pregătit să-şi i-a pedeapsa. A mai adăugat că dacă instanţa va decide să-i aplice amendă, atunci va avea posibilitatea de a o achita.

La întrebările instanţei, inculpatul a comunicat că la faţa locului au intervenit doi poliţişti, iar la sectorul de poliţie a fost luat împreună cu prietenii, doar că ei s-au conformat cerinţelor poliţiştilor şi lor li s-au permis să plece şi nu au fost reţinuţi. A mai declarat că nu a fost tras la răspundere contravenţională, dar anterior a avut un an de probaţiune. A făcut muncă neremunerată şi un an de probaţiune, iar cu partea vătămată nu a comunicat ulterior.

Vina inculpatului ***Ţurcanu Andrei*** ***** în săvârşirea infracţiunii imputate a mai fost dovedită în şedinţa de judecată şi prin totalitatea probelor administrate la faza urmăririi penale şi anume prin:

1. Declaraţiile părţii vătămate Bădărău Dan (f.d. 18-20), potrivit cărora, la data de 02.02.2026, a fost implicat în serviciul de patrulare alături de colegul său Erema Mădălin, deplasându-se cu automobilul de serviciu MAI 1207 către sectorul deservit. În jurul orei 23:10, a fost recepţionată informaţia de la „Cetatea 112” precum că, pe adresa str.*****, *****, din mun. Chişinău, se produce gălăgie. Deplasându-se la adresa indicată, echipajul a fost întâmpinat de către cet. Turcanu Ion, a.n. *****, care a comunicat că fratele său, Turcanu Andrei, a.n. *****, manifesta un comportament agresiv şi încerca să-l agreseze fizic. Ulterior, echipajul s-a deplasat în locuinţă, unde a fost identificat cet. Turcanu Andrei, care manifesta un comportament agresiv faţă de fratele său. La observarea prezenţei echipajului de poliţie, acesta a început să adreseze injurii, ameninţări cu răfuială fizică şi a declarat că va lua un cuţit pentru a-i omorî pe poliţişti. I s-a solicitat să se calmeze şi să se apropie pentru discuţii, însă între fraţii Turcanu Andrei şi Turcanu Ion s-a iscat un nou conflict, ambii îmbrâncindu-se şi aplicându-şi lovituri reciproce în regiunea capului. Pentru a aplana conflictul, cet. Turcanu Andrei a fost

separat de fratele său. Acesta se afla în stare de ebrietate, simţindu-se miros specific de alcool din cavitatea bucală. În timpul încercării de a purta o discuţie calmă, Turcanu Andrei s-a împiedicat şi şi-a pierdut echilibrul, iar ulterior a devenit şi mai agresiv, smucindu-se din mâna poliţistului, fapt ce a dus la căderea acestuia. În continuare, deşi i s-a cerut să se calmeze, acesta a opus rezistenţă şi a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea cutiei toracice a poliţistului, provocându-i dezechilibru şi dificultăţi de respiraţie. În acelaşi timp, colegul acestuia a încercat să-l liniştească pe cet. Turcanu Ion, care, la rândul său, manifesta un comportament agresiv. Observând situaţia creată, partea vătămată a reacţionat operativ, fiind aplicate cătușele cet. Turcanu Andrei și solicitându-se prin staţia radio intervenţia unui alt echipaj. La faţa locului a intervenit echipajul MAI 1123. Cet. Turcanu Andrei a fost condus la automobilul de serviciu MAI 1207 de către poliţist şi colegul Suric Renat, în timp ce Erema Mădălin a rămas în apartament cu cet. Turcanu Ion şi echipajul MAI 1123. Ulterior, auzindu-se în continuare gălăgie în apartament, poliţistul a urcat din nou pentru a verifica situaţia, constatând că Turcanu Ion era imobilizat şi încătușat. Colegii au comunicat că acesta a continuat să manifeste un comportament agresiv şi nu s-a supus cerinţelor legale, motiv pentru care a fost imobilizat şi condus la automobilul de serviciu, ulterior fiind transportat la IP Buiucani pentru documentare. Partea vătămată a menţionat că, la momentul venirii echipajului la solicitare, ambii cetăţeni, Turcanu Andrei şi Turcanu Ion, prezentau leziuni corporale vizibile în regiunea braţelor, capului şi mâinilor. Totodată, ambii aveau din start un comportament agresiv şi nu s-au supus cerinţelor legale ale poliţiştilor, refuzând să se calmeze şi să poarte discuţii paşnice.

Ajungând la IP Buiucani, ofiţerul de serviciu a solicitat un echipaj de ambulanţă, întrucât acuza stări de ameţeală, dificultăţi de respiraţie şi dureri accentuate la palparea cutiei toracice. Echipajul medical sosit la faţa locului a efectuat examinarea, constatând disconfort în regiunea toracică şi tensiune arterială ridicată, motiv pentru care s-a decis transportarea acestuia la Spitalul de Urgenţă. Acolo au fost efectuate investigaţii medicale, inclusiv analize biochimice, ultrasonografie toracică şi abdominală, precum şi radiografie, în urma cărora a fost stabilit

diagnosticul: contuzia toraceului și contuzia tesuturilor moi ale hemitoracelui stîng. De asemenea, a menționat că cet. Țurcanu Andrei este cunoscut ca persoană problematică, anterior fiind înregistrate multiple solicitări pentru intervenția poliției din cauza comportamentului indecent și a consumului excesiv de alcool, existând suspiciuni și privind posibilul consum de substanțe narcotice;

2. Declarațiile martorului Erema Mădălin (f.d. 22), potrivit cărora, la data de 02.02.2026, a fost implicat în serviciul de menținere a ordinii publice, împreună cu colegul Bădărău Dan, deplasându-se cu automobilul de serviciu MAI 1207 pe sectorul deservit. În jurul orei 23:10, a fost recepționată informația de la „Cetățea 112" precum că pe str. *****, *****, din mun. Chișinău, se produce gălăgie. Deplasându-se la adresa indicată, în scara blocului au fost întâmpinați de cet. Turcanu Ion, a.n. *****, care a comunicat că fratele său, Turcanu Andrei, a.n. *****, manifestă un comportament agresiv și a încercat să-l agreseze fizic. Ulterior, martorul și colegul său și-au permis accesul în apartament, unde a fost identificat cet. Turcanu Andrei, care manifesta un comportament agresiv față de fratele său. Dorind să aplice o lovitură acestuia, colegul polițist a intervenit și l-a separat, însă, dat fiind faptul că persoanele implicate se aflau vizibil în stare de ebrietate, martorul a continuat să-l țină pe cet. Turcanu Andrei cu scopul de a-l calma. După ce a fost liniștit temporar și lăsat liber, Turcanu Andrei a început să adreseze amenințări cu răfuială fizică, a căzut din nou jos și a devenit și mai agitat. În momentul în care colegul martorului a încercat să-l ridice, acesta i-a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea cutiei toracice. Observând situația, martorul a intervenit pentru imobilizarea cet. Turcanu Andrei, care a fost încătușat. Totodată, martorul a solicitat sprijinul unui alt echipaj, întrucât colegul Bădărău Dan acuza stări de amețeală în urma loviturii, iar intervenția individuală nu era posibilă. La fața locului a intervenit echipajul MAI 1123, care l-a imobilizat și pe cet. Turcanu Ion, acesta devenind, la rândul său, agresiv. Ulterior, ambii au fost transportați la IP Buiucani. Ajunși la sediul IP Buiucani, situat pe str. Calea Ieșilor nr. 12, mun. Chișinău**,** ofițerul de gardă a solicitat un echipaj de ambulanță pentru acordarea asistenței medicale colegului Bădărău Dan, care prezenta stări de amețeală și dureri

în regiunea cutiei toracice. Martorul a menţionat că, din momentul venirii la solicitare, atât cet. Turcanu Andrei, cât şi cet. Turcanu Ion**,** au manifestat un comportament agresiv şi se aflau vizibil în stare de ebrietate, simţindu-se un miros înţepător de alcool. Totodată, martorul a declarat că cet. Turcanu Andrei este cunoscut ca persoană problematică şi agresivă, anterior fiind implicat în alte solicitări la diferite adrese, pe cazuri de gălăgie şi agresiuni fizice;

3. Declaraţiile martorului Ţurcanu Ion (f.d. 24), care a declarat că, locuieşte pe str. Vissarion Belinski nr. 67, ap. 63, mun. Chişinău, împreună cu fratele său, Turcanu Andrei. În seara de 02.02.2026, ambii se aflau la domiciliu şi au servit ceva băuturi alcoolice. În jurul orei 22:45, între aceştia s-a iscat o mică ceartă, iar Andrei a început să arunce şi să strice bunurile din casă, motiv pentru care a apelat serviciul 112 şi a solicitat intervenţia unui echipaj de poliţie. Când au ajuns angajaţii poliţiei, martorul le-a permis să intre în apartament şi le-a explicat cele întâmplate. Acesta a menţionat că se afla într-o parte cu primul angajat al poliţiei, iar fratele său discuta cu cel de-al doilea angajat. În timp ce discuta cu primul poliţist, martorul a observat că acesta s-a întors şi s-a îndreptat spre Andrei, care era cu cel de-al doilea angajat, i-a aplicat lui Andrei cătuşele şi l-a lovit. Martorul a declarat că a înţeles ulterior motivul pentru care poliţistul i-a aplicat lovitura lui Andrei, întrucât, în momentul în care Andrei l-a lovit pe angajatul poliţiei, acesta nu a observat, deoarece avea atenţia îndreptată în altă parte. După ce Andrei a fost încătuşat, acesta nu s-a liniştit, iar poliţiştii au solicitat intervenţia unui alt echipaj în ajutor. La scurt timp, acesta a ajuns la faţa locului şi a intervenit. Ulterior, martorul şi fratele său au fost conduşi la IP Buiucani, unde au fost supuşi testării cu aparatul „Drager”, iar Andrei a fost reţinut pentru 72 de ore, întrucât l-a lovit pe angajatul poliţiei. Martorul a menţionat că, în general, Andrei nu este agresiv, însă când serveşte alcool apar neînţelegeri şi conflicte din partea acestuia. Totodată, martorul a declarat că, în momentul aplicării loviturii faţă de angajatul poliţiei de către Andrei, nu a văzut exact ce s-a întâmplat, însă, după ce l-a văzut pe primul angajat cu care discuta într-o parte, a reacţionat imediat şi a plecat la fratele său şi la cel de-al doilea angajat pentru a-i ajuta;

4. Raportul de expertiză judiciară nr. 202602P0227 din 04.02.2026 (f.d. 28-29), potrivit căruia, la examinarea medico-legală a persoanei și a documentelor medicale pe numele cet. Bădărău Dan, *****, leziuni corporale vizibile nu s-a constatat. Diagnosticul: „TTÎ. Contuzia țesuturilor moi a hemitoracelui stîng", nu este argument prin ce se exprimă această contuzie (echimoză, excoriație, edem), din care motiv în conformitate cu prevederile p. 13 a Regulamentului privind aprecierea medico-legală a gravității vătămării integrității corporale sau sănătății. HG nr. 534 din 26.07.2023, publicat la 03.08.2023 în Monitorul Oficial nr. 287-290 (8793-8796), nu se supune aprecierii medico-legale.

Potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Din interpretarea coroborată a prevederilor art. 21 din Constituția Republicii Moldova și art. 8 din Codul de procedură penală, instanța constată că prezumția de nevinovăție constituie o garanție fundamentală a procesului penal, potrivit căreia orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este considerată nevinovată până când vinovăția sa este dovedită în mod legal și constatată printr-o hotărâre judecătorească definitivă. Sarcina probării învinuirii revine acuzării, inculpatul nefiind obligat să își dovedească nevinovăția. În consecință, o hotărâre de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar orice dubiu privind învinuirea, care nu poate fi înlăturat prin probe administrate în condițiile legii, urmează a fi interpretat în favoarea inculpatului.

În acest context, instanța de judecată scoate în evidență și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, *în cauza Barberà, Messegué și Jabardo c. Spaniei, hotărârea din 6 decembrie 1988, § 77*, a statuat că prezumția de nevinovăție, garantată de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii instanței să nu pornească de la ideea preconceptă că persoana trimisă în judecată a comis fapta incriminată. Sarcina probei revine acuzării, iar orice dubiu urmează a fi interpretat în favoarea celui acuzat.

Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În concordanţă cu art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. [...] Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Alineatul (4) din aceiaşi normă legală, prevede că, instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 384 alin. (1)-(4) din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Potrivit art. 385 alin. (1) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvîrşită [...].

Conform alin. (1) al art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

Alin. (2) al art. 389 din Codul de procedură penală prevede că, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

În acest caz, instanța relevă că probele cercetate în ședința de judecată, acceptate de inculpat în condițiile art. 364^1 din Codul de procedură penală și apreciate în ansamblu, prin coroborarea lor reciprocă, demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta săvârșită de inculpatul Țurcanu Andrei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^1) din Codul penal.

Examinând în ansamblu materialul probator administrat în faza urmăririi penale și cercetat în ședința de judecată, instanța constată că acesta este suficient, pertinent, concludent și util pentru stabilirea existenței faptei, a împrejurărilor comiterii acesteia și a vinovăției inculpatului, probele administrate completându-se reciproc și formând un ansamblu probator coerent, lipsit de contradicții esențiale.

În primul rând, instanța reține că însăși declarațiile inculpatului, formulate în ședința de judecată, constituie un mijloc de probă relevant, acesta recunoscând integral circumstanțele descrise în rechizitoriu, confirmând că la data de 02 februarie 2026 se afla în stare de ebrietate alcoolică, a manifestat un comportament agresiv, nu s-a conformat cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție, a opus rezistență la încătușare și a aplicat o lovitură colaboratorului de poliție, exprimând ulterior regret pentru cele întâmplate.

Declarațiile inculpatului sunt pe deplin confirmate de declarațiile părții vătămate Bădărău Dan, care a descris în mod detaliat împrejurările intervenirii echipajului de poliție, comportamentul violent al inculpatului, amenințările adresate colaboratorilor de poliție, refuzul repetat de a se conforma cerințelor legale și aplicarea intenționată a unei lovituri cu piciorul în regiunea cutiei toracice, fapt ce i-a provocat dureri fizice și a

determinat solicitarea intervenţiei unui echipaj medical. Declaraţiile acestuia sunt consecvente, logice şi se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză.

Aceeaşi situaţie de fapt este confirmată şi de martorul Erema Mădălin, colegul părţii vătămate, care a perceput nemijlocit desfăşurarea evenimentelor şi a confirmat că inculpatul, aflat în stare de ebrietate alcoolică, manifesta un comportament agresiv, adresa ameninţări, iar în momentul în care partea vătămată a încercat să îl ridice şi să îl calmeze, i-a aplicat intenţionat o lovitură cu piciorul în regiunea cutiei toracice, fiind necesară imobilizarea acestuia şi solicitarea sprijinului unui alt echipaj de poliţie. Instanţa apreciază declaraţiile martorului ca fiind obiective şi credibile, întrucât acestea sunt concordante atât cu declaraţiile părţii vătămate, cât şi cu celelalte mijloace de probă administrate.

De asemenea, declaraţiile martorului Ţurcanu Ion confirmă existenţa conflictului, intervenţia organelor de poliţie la solicitarea serviciului 112, comportamentul violent al inculpatului şi faptul că acesta a fost încătuşat după ce l-a lovit pe colaboratorul de poliţie, fiind ulterior transportat la Inspectoratul de Poliţie Buiucani. Chiar dacă martorul nu a perceput în mod direct momentul exact al aplicării loviturii, acesta a confirmat împrejurările esenţiale ale incidentului şi a explicat motivul pentru care nu a observat nemijlocit acţiunea inculpatului, aspect ce nu diminuează valoarea probatorie a declaraţiilor sale.

Raportul de expertiză judiciară nr. 202602P0227 din 04 februarie 2026 confirmă faptul examinării medico-legale a părţii vătămate şi stabileşte că nu au fost constatate leziuni corporale susceptibile de apreciere medico-legală. Totodată, expertul a reţinut diagnosticul „contuzia ţesuturilor moi ale hemitoracelui stâng”, menţionând că acesta nu poate fi supus aprecierii medico-legale în lipsa unor semne obiective de exprimare a contuziei. Instanţa reţine însă că această concluzie nu infirmă existenţa acţiunii violente exercitate de inculpat şi nici nu înlătură răspunderea penală a acestuia, deoarece infracţiunea prevăzută de art. 349 alin. (1^1) din Codul penal nu condiţionează existenţa laturii obiective de producerea unor leziuni corporale apreciabile medico-legal, fiind suficientă aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţă sau sănătate, faţă

de persoana cu funcţie de răspundere, în scopul sistării activităţii lor de serviciu.

Or, din ansamblul probelor administrate rezultă fără echivoc că inculpatul a aplicat părţii vătămate o lovitură cu piciorul în regiunea cutiei toracice, provocându-i dureri şi suferinţe fizice, fapt confirmat atât prin declaraţiile inculpatului, ale părţii vătămate şi ale martorilor, cât şi prin documentele medicale administrate în cauză.

În aceste condiţii, instanţa constată că toate mijloacele de probă administrate se coroborează reciproc, se completează unele pe altele şi confirmă aceeaşi stare de fapt, demonstrând dincolo de orice dubiu rezonabil că inculpatul **Ţurcanu Andrei** *****, acţionând cu intenţie directă, a exercitat violenţă nepericuloasă pentru viaţă sau sănătate asupra colaboratorului de poliţie **Bădărău Dan**, persoană cu funcţie de răspundere în sensul art. 123 din Codul penal, în timpul şi în legătură cu exercitarea atribuţiilor sale de serviciu, în scopul sistării activităţii de serviciu a ultimei, **fiind astfel întrunite toate elementele constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^1) din Codul penal, după semnele constitutive ale infracţiunii:** ***aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu.***

Individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului.

Conform art. 61 alin. (1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă

conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În şedinţă de judecată acuzatorul de stat, procurorul Vladimir Severin a solicitat recunoaşterea ca fiind vinovat a lui Ţurcanu Andrei în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^1) CP, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis şi a obliga inculpatul la compensarea cheltuielilor judiciare constituite din costul raportului de expertiză judiciară nr. 202602P0227 din 04.02.2026, în valoare de 448 lei.

Apărătorul Liubovi Rogojan, în interesele inculpatului Ţurcanu Andrei, a fost de acord cu calificarea juridică a faptei, a menţionat că inculpatul îşi recunoaşte pe deplin vina şi că procurorul a prezentat copiile sentinţelor prin care acesta a fost condamnat anterior. A solicitat instanţei să ia în considerare faptul că inculpatul este tânăr, este angajat în câmpul muncii, are un copil minor la întreţinere şi că incidentul s-a produs pe fondul unui conflict în familie, după care a consumat băuturi alcoolice, însă ulterior s-a împăcat cu soţia. A solicitat să nu-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate, ci o pedeapsă neprivativă de libertate, sub formă de amendă, menţionând că, fiind angajat în domeniul construcţiilor, va avea posibilitatea să o achite.

Inculpatul Ţurcanu Andrei a rugat instanţa de judecată să îi aplice pedeapsa amenzii, a promis că nu va mai greşi în faţa legii, a rugat să fie crezut şi a menţionat că, în cazul în care îi va fi aplicată amenda, o va achita integral. În ultimul cuvânt, a declarat că nu va mai încălca legea şi nu va mai greşi în faţa Republicii Moldova.

Potrivit art. 349 alin. (1^1) Cod penal, aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţă sau sănătate faţă de persoana cu funcţie de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activităţii lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violenţa sau al altei persoane, precum şi aceleaşi

acţiuni aplicate împotriva persoanei care îşi îndeplineşte datoria obştească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracţiuni sau a unei fapte antisociale**, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţii convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.**

În această ordine de idei, instanţa de judecată stabileşte că infracţiunea prevăzută de art. 349 alin. (1^1) Cod penal, în coroborare cu art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracţiunilor *mai puţin grave,* fiind comisă cu intenţie de persoana vinovată.

Instanţa reţine că pedeapsa poate fi considerată echitabilă doar în măsura în care aceasta impune condamnatului restrângeri şi privaţiuni proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite, fiind totodată aptă să contribuie la restabilirea echităţii sociale, la corectarea şi reeducarea acestuia, precum şi la prevenirea săvârşirii unor noi infracţiuni.

În acest context, instanţa subliniază că individualizarea pedepsei trebuie să aibă la bază atât gravitatea concretă a faptei săvârşite, cât şi persoana inculpatului, conduita acestuia anterior şi ulterior comiterii infracţiunii, atitudinea manifestată faţă de fapta săvârşită pe parcursul urmăririi penale şi al judecării cauzei, gradul de conştientizare a caracterului ilicit al acţiunilor sale, comportamentul sincer în proces, precum şi eforturile depuse pentru înlăturarea consecinţelor faptei sau repararea prejudiciului, după caz.

Circumstanţe atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) din Codul penal în privinţa inculpatului Ţurcanu Andrei ***** instanţa de judecată nu reţine.

Instanţa subliniază că recunoaşterea vinovăţiei de către inculpat, care a determinat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, nu poate fi valorificată suplimentar drept circumstanţă atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, întrucât aceleiaşi împrejurări de fapt i s-ar atribui o dublă valenţă juridică. Or, beneficiul recunoaşterii vinovăţiei este deja valorificat prin aplicarea dispoziţiilor art. 364^1 din Codul de procedură penală şi ale art. 80^1 din Codul penal, motiv pentru care aceeaşi

conduită procesuală nu poate constitui, în același timp, și circumstanță atenuantă la individualizarea pedepsei.

Circumstanță agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal instanța reține în privința inculpatului Țurcanu Andrei *****, și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni care au relevanță pentru cauză.

În acest sens, instanța constată că, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 30 iunie 2017, inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal, prin care a fost liberat de răspundere penală în temeiul actului de amnistie iar prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 27 aprilie 2021, acesta a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 1 (un) an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 (un) an. Prin urmare, instanța va avea în vedere această circumstanță la individualizarea pedepsei.

În cadrul urmăririi penale s-a stabilit că, învinuitul Țurcanu Andrei, la evidența medicului necrolog (*f.d. 40*) și psihiatru nu se află (*f.d. 38-verso*).

Având în vedere faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, de starea socială și familială a inculpatului, dar și că nu este la prima abatere a legii, convinge instanța de judecată că corectarea și reeducarea inculpatului Țurcanu Andrei este posibilă cu aplicarea față de acesta a pedepsei sub formă de închisoare, în limitele minime fixate de norma art. 349 alin. (1^1) Cod penal al RM și în conformitate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal al RM, luând în considerare noile limite stabilite.

Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal al RM, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul

pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Analizând în ansamblu aceste circumstanţe, prin raportare la sancţiunea prevăzută de art. 349 alin. (1) din Codul penal, ţinând seama de vârsta inculpatului, situaţia sa familială, socială şi materială, împrejurările comiterii infracţiunii, precum şi de poziţiile exprimate în dezbaterile judiciare de procuror, apărător şi inculpat, instanţa apreciază că scopurile pedepsei penale pot fi atinse numai prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, aceasta fiind necesară şi suficientă pentru corectarea şi reeducarea inculpatului, precum şi pentru prevenirea săvârşirii săvârşirii unor noi infracţiuni.

Instanţa nu poate da eficienţă solicitării apărării şi inculpatului privind aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, întrucât o asemenea sancţiune nu ar corespunde gradului de pericol social concret al faptei şi persoanei inculpatului. De asemenea, instanţa apreciază că nici aplicarea muncii neremunerate în folosul comunităţii nu este oportună, întrucât, raportat la conduita anterioară a inculpatului şi la antecedentele sale penale, o asemenea pedeapsă nu ar fi aptă să realizeze scopurile prevăzute de art. 61 din Codul penal.

Or, din materialele cauzei rezultă că inculpatul a mai fost condamnat anterior prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, din 30 iunie 2017, pentru infracţiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) din Codul penal, precum şi prin sentinţa aceleiaşi instanţe din 27 aprilie 2021, pentru infracţiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu suspendarea condiţionată a executării acesteia. Cu toate acestea, măsurile de clemenţă şi şansele oferite anterior nu au determinat schimbarea conduitei inculpatului, acesta săvârşind o nouă infracţiune intenţionată împotriva autorităţii publice.

În această ordine de idei, la individualizarea cuantumului pedepsei, având în vedere natura şi gravitatea infracţiunii săvârşite, modalitatea concretă de comitere a acesteia, persoana inculpatului, lipsa circumstanţelor atenuante, existenţa circumstanţei agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal, precum şi antecedentele penale

ale inculpatului, instanţa ajunge la concluzia că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de **4 (patru) luni** este necesară, echitabilă şi proporţională, aceasta încadrându-se în limitele sancţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^1) din Codul penal, astfel cum acestea rezultă în urma aplicării dispoziţiilor art. 80^1 din Codul penal. O pedeapsă mai blândă nu ar fi aptă să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale şi nici să contribuie la prevenirea săvârşirii unor noi infracţiuni, atât de către inculpat, cât şi de către alte persoane.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Vladimir Severin nu s-a expus în aplicării măsurii preventive, în scopul asigurării executării sentinţei.

În conformitate cu art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.

Totodată, conform art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrîngere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securităţii şi ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive.Măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice

stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Potrivit art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă bănuitului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau de instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1).

Cu toate acestea, la soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării unei măsuri preventive până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, instanța ține seama de conduita procesuală a inculpatului pe parcursul examinării cauzei. Inculpatul s-a prezentat la ședințele de judecată, a recunoscut integral vina, a optat pentru examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală și nu au fost constatate împrejurări care să indice intenţia acestuia de a se sustrage de la judecată sau de la executarea hotărârii judecătorești.

În aceste condiţii, având în vedere necesitatea asigurării executării prezentei sentințe, precum și faptul că acest scop poate fi realizat printr-o măsură preventivă mai puțin intruzivă decât cele privative de libertate, instanţa apreciază că aplicarea în privinţa inculpatului **Țurcanu Andrei ******* a măsurii preventive sub forma obligării de a nu părăsi ţara, până la rămânerea definitivă a sentinţei, este necesară, proporţională şi suficientă pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și a executării hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Totodată, potrivit art. 227 alin. (2) pct. 1) și pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor

procedurali, precum şi sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Conform art. 229 alin. (1), (2) şi (3) Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată sunt suportate de condamnat sau de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare ori sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

În acest caz, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202602P0227 din 04 februarie 2026 (*f.d. 28–29 verso*), în cauză au fost suportate cheltuieli judiciare în cuantum de **448 (patru sute patruzeci şi opt) lei**, reprezentând costul efectuării expertizei judiciare.

În aceste condiţii, având în vedere că **Ţurcanu Andrei ******* a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^1) din Codul penal, instanţa consideră necesară încasarea din contul acestuia, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de **448 (patru sute patruzeci şi opt) lei**, aferente efectuării raportului de expertiză judiciară.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu prevederile art. 80^1 şi art. 349 alin. (1^1) din Codul penal, precum şi ale art. 364^1, art. 384, art. 389–395 din Codul de procedură penală,

I N S T A N Ț A D E J U D E C A T Ă H O T Ă R Ă Ş T E :

Ţurcanu Andrei *****, *născut la *****, IDNP ******, se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^1) din Codul penal al Republicii Moldova şi, în baza art. 80^1 şi art. 349 alin. (1^1) din Codul penal, i se stabileşte ***pedeapsa sub formă de 4 (patru) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.***

Termenul executării pedepsei cu închisoarea se calculează din momentul reţinerii inculpatului în vederea executării prezentei sentinţe, după rămânerea definitivă a acesteia.

În scopul asigurării executării prezentei sentinţe, se aplică în privinţa lui ***Ţurcanu Andrei ********, *născut la *****, IDNP ******, măsura preventivă sub forma obligării de a nu părăsi ţara, până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.

Se admite demersul acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat.

Se încasează de la ***Ţurcanu Andrei ********, *născut la *****, IDNP ******, în beneficiul statului suma de ***448 (patru sute patruzeci şi opt) lei***, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Sentinţa este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Ghenadie**
Preţivatîi

Copia corespunde originalului,
Judecătorul **Ghenadie**
Preţivatîi